

офіційна Петроградська Телеграфічна Агенція отсей комуніст:

Тимчасове Правительство на засіданні 13. н. ст. версема затвердило згідно з представленим Української Центральної Ради отсей склад Генерального Секретаріату для справ України: В. Винниченко предсідатель і секретар внутрішніх справ, проф. М. Туган Барановський секретар фінансів, А. Шульгин секретар для національних справ, А. Зарубін генеральний контролор, Ів. Степаненко секретар для справ освіти, Лотоцький генеральний писар, Савченко Біляцький секретар з'являється, І. Стебницький комісар для справ України при Тимчасовім Правительстві.

Між затвердженими секретарями нема поки що секретаря ірані. Се тому, бо тимчасове правительство стало на тім, щоби секретар праці був ріночасем з равени правительства округлених комісарів праці для пати губерній, підчинених Секретаріату. В звязку з сям виконуючий комітет Ради робітничьих депутатів в Києві зажадав, жеби він мав право означити кандидата на сі оба становища, і поставив кандидатуру адвоката Служького. Сеї кандидатури Рада не взяла під увагу, виставляючи на секретаря праці кандидатуру С. Веселовського, який одначе відмовив ся. З факту, що між затвердженими секретарями нема секретаря праці, треба вносити, же єя справа ще не була тоді покинена.

Що-де складу Секретаріату треба визначити, що сям разом увійшов в склад Секретаріату відомий російський економіст Туган-Барановський як ірадстаник російських мешаєвців. Туган Барановський родом Українець. В липни с. р. ми познайомили наших читачів з його статтею, де він, вказуючи на зріст української свідомости й сили в звязку з революцією в Росії, пророкує Україні велику будучність.

Передвступний парламент в Росії.

Революція роб.-жовн. Ради.

ПЕТРОГРАД 5. жовтня. (ПТА.) Дневники доносять, же виганя утворити коаліційний кабінет проваджене далше вчора через цілий день, але стрінули ся в непредвдженним трудностям, бо московські промисловці заявили, що утворені передвступного парламенту демократично конференцією є поважною пераждкою до утвореня сильної власті правительства. Вечером розпочато переговори з нижшими буржуазійними групами, передовсім з петроградськими кадетами. Нині ведуть ся далше переговори, яких цілю спроваджене компромісу. Демократична конференція 531 голосами проти 241 ухвалила вибрати 305 членів до передвступного парламенту.

Пленарне засідане роб.-жовн. Ради приняло резолюцію, в якій вказано на грозу контрреволюції і неспосібність демократичної конференції розв'язати справу власті правительства, вложено заяву, що тільки зрєорганізовані огни-

ща революційної демократії везіють покенати протиреволюцію, тому революційна демократія мусить напружати всі сили, жеби забрати всю власть в краю. Треба негайно скликати загальний конгрес усіх роб.-жовн. Рад в ніяк нарад про спільне поступоване.

Страйк велівничників у Росії.

ПЕТРОГРАД. (П. Т. А.) Президія страйкового відділу велівничників вівала усіх велівничників, жеби їзза повільного трактованя справі підвешени платень правительства дня 7. с. м. здержано велівничий рух в вийком подідів війскових і муніційних. Керемський налігнув велівничників, жеби нерозважним поступеванем не побільшували небезпеки вїтчини. Справа платень буде полагоджена без проволочи.

З комісії виселенців.

ВІДЕНЬ (Таб.) На нинішнім засіданні комісії виселенців скінчено дискусію про справу повороту виселенців до вїтчини. В дискусії забирали голос м. нн. пп. Колесса, Ласомький, Левинський, Равх і Штерн. Відтак переказано комітетови зложеному з 8 членів внесення пп. Кешмана, Колесса, Ласомького і Равха, припоруваючи заравом комітетови, жеби в ціли уможливленя виселенням повороту домів порозумів ся з правительством і здала про те справу комісії. На внесення посла Бугага ухвалено їзза події в таборі виселенців у Вагна вислати туди мужів довіря і ціли переденя доходжень. Вислід тих доходжень має бути в разі потреби зголошений в Палаті в формі ваглого внесеня. П. Штерн запропонував, жеби відвідати також всі інші табори виселенців.

ВІДЕНЬ (Таб.) Вибраний комісією виселенців комітет для справ повороту виселенців до вїтчини передискутував приділені йому внесення а вислід одоголосив ухвал буде предложений комісії. В часі розправ знов вискавано жалд в тої причини, що ухвалений Палатою послаи закон в справі виселенців не полагоджений ще Палатою панів.

З німецького парламенту.

Дискусія в справі агітації всенімецької у війску.

БЕРЛІН. (Таб.) В німецькім парламенті зела ся нині дискусія над інтерпеляцією соціалних демократів в справі агітації всенімецької у війску. Інтерпелянти запитали державного канцлера, чи йому відомо, що у війску начальники ведуть живу агітацію за всенімецькою агітацією, головню також проти ухвал парламенту і що думає зробити, жеби тому надужитю властей зробити кощень.

П. Ляндсберг, увасадиуючи інтерпеляцію, каже, що партія не робила нічого иншого, тільки сіла незгоду внутр держави.

Є панове, які проголошують воєнні цілі,

в які влі не вірять, жеби відтак за віду мужу, викликано віймою, зіпхнути відвільніти на парламент. Бесідник звертає ся проти 'Deutsche Tageszeitung', котри говорить про близькість парламенту голодного мира і вказує на агітацію у війску, спосібну викликати у жовнірів недовіре, що серед їх начальників маюхоті ся люди, які бажають продовжити війну в нілк оборони. Державний канцлер мусить заявити, що виступить проти тої агітації. Міністер війн Штайн, відповідаючи на інтерпеляцію, заявляє, що він він, ані війскова управа не терпить політичної агітації у війску.

Жовнірам давано поясненя від печату війни і те саме робить ся тепер. Треба було сказати жовнірам про причини війни, наміри неприятелів і про наслідки програної війни. Бесідник згадує про инші агітації і про чутки ровповсюдновані серед жовнірів про віжний думок між Гінденбургом і Людендорфом.

В дійности в Німеччині нема двох людей, якіби в своїх пережаннях були так згідні як Гінденбург і Людендорф. В летючих листках робить ся вождям закиди, що мають в продовжуваню війни особистий інтерес. Міністер каже, що поясненя, які дасть ся в армії, треба давати і в краю.

Державний секретар Гельфферіх підчас промови котрого вибухають бурливі оклики і перериваня на лівиці, заявляє, що канцлер є одної думки з міністром війни і війсковими властями що до того, що політики не сміють ся вносити в ряди армії. Цивільні урядники можуть вискажати в границях службової првеня свої переконаня.

Бесідник може заспокоїти послів, які не мають довіря до начальників адміністрації війскової і державної. (Перериваня і оклики з лівиці: «Не маємо довіри!») Гельферіх на те заявляє: В такім разі нема цілі, жеби я ще далше говорив — і опускає трибуну.

На внесення соціалних демократів утворено розправу. П. Трімбери (центр) заявляє, що також центр дістав в війска вісти про агітацію всенімецької.

Проти того мусимо рішуче застеречи ся. Мир, якого ми домагали ся 19. липня, не є миром голедовим, ані миром рєзигнації, але миром порозуміння і посиданя, як то гр. Чернін не майстерськи очеркнув.

П. Грефль (консерватист) озиває партію рідного краю, як організацію звернену проти пересадної мирової агітації. П. Гаас (поступова народна партія) заявляє, що голі позволити, жеби міністер війн звертав ся проти єбідняки канцлера.

Перед кількома днями гр. Чернін говорив знов про мир, але заявив, що коли наш мир не буде прийнятій, то маємо вільну руку. Гр. Reventlow вислівя ту промову.

Протестуємо проти всенімецької агітації, бо в сій найтяжшій війні треба нам єдності.

Предсідатель подає до відома, що незвичайні соціалісти зголосили таке внесення: Парла-

Вернивева сесія У. Ц. Ради.

Дебата над Інструкцією російського правительства для Українського Генерального Секретаріату.

Мала Рада.

Засідане 21. н. с. от. серпня.

На початку денного засіданя предсідатель М. Грушевський заявляє, що диміли ся вслушати 61 бесідників і проинув рішити, чи скоротити дебата чи перервати їх зовсім. Ставить ся внесення ограничити дебата до мов фракційних бесідників і членів Секретаріату, одначе задля неспроможности деяких фракцій рішчене сего отаня тимчасово відкладаєт ся й засідане відбуваєт ся так, як доси.

Чайковський (безп. еон.) признає, що інструкція звернена не по адресі, тому, що се не результат бажань У. Ц. Ради. Говорячи про відношеня Тимчасового Правительства до українського народу, бесідник наводит факти одержаного шми приказу війскового начальства відійти негайно на фронт двома членам української Ради жовнірських депутатів. На основі сего й инних фактів бесідник виводить, же до такого Тимчасового Правительства не може бути ніякого довіря. Відповідаючи В. Винниченку, Чайковський вказує, що інструкція є не реалізацією ідей автономії, а тільки компромісниме її. Бдність в неукраїнськом демократією монетиче потрібна, та не вже ж представники не української демократії, уступниками зайдса на ви надок вірваня в правительством, відуть з нами на розрив? На основі завя певної частини не Українців в Малій Раді бесідник такого відношеня до України не доускає. Секретаріат, який впроносує правительство, є не апаратом власті, а тільки її фікцією. Я розумію, говорить

Чайковський, уступлене Винниченку. Не втомте, не невідомолене інструкцією, а просто розуміє неможливість працювати при такім апараті при мусико його вступати ві Секретаріату. Тому група безпартійних соціалістів вносить агітмовувати зовсім інструкцію й керити до порядку дня.

З особистою заявою вступав Винниченке мже: «Говорачи про уступлене, я не поділяю мотива, і тому тх, які говорять про се, прому не втворювати плутанини й не вваодити метивів, не коиформувавсь в мене. Мотив я готув вимозити Центральної Раді, кели вона сего забаже. А нині ще зажадко, що ві одним з мотива, наведених попереднім бесідником, не є причиною могого уступленя».

Стасюк ставить питання, чи Винниченке виїс вже димілію.

Винниченке відповідає, же поки ще він не секретар, одначе має намір уступити.

Знов ставить ся й криється ся внесення ограничити дискусію тільки мовами фракційних бесідників. Фракції змачтують бесідникам.

Проф. Косицький (к.-д.) мочиває про мову академікою, що в Раді чути двоюкого роду веріканя на кадетів: же-до віжничі партії на родної свободи з другими партіями і з причини припущуваного партії великого впливу на політичне положенне. Так, ми маємо,—говорить бесідник,—певного роду вплив навіть тоді, коли не беремо участі. Ріжничі наші з другими партіями заключають ся в тім, що партія нема — наліжисова і маднаціональна. Ми їзго відасмо собі справу в того, що не може бути держави, зложеної в одної кадеи. Тому наша партія державна, некадєсова. Зїдси конфлікт з партіями класовими і маціональними. Ми кажемо, що треба конче знайти таку державну структуру, при якій усім можна однаково жити. Що тикаєт ся національного питання, то ми говориме про краєву, а не територіальне-національну автономію. Ма партія реальної політики, не обіцяємо рає

на землі; треба дбати про нинішній день, жеби завтра було ліпше. Завдєнь, які не можуть бути здійснені, ми не ставимо. Вповні зриваємо глибоку і талановиту аналізу Винниченка. Він сказав їзго: дістати сього, чого хочемо, ми звара не можемо. Не можна передовати карелі між Філіпіндією й Україною. Тут таких даних для утвореня рідко відокремленої держави нема. Я мужу звернути увагу же ма сю обставину, що велика державна організація не тільки дає право, але й накладє певний татар обовязків. У теперішній воєнній час деякі мейдїсє сягають вса. Тому наша партія вносить критичні інструкцію й отсю формулу перелєду: «Вислухавши звітномленє генеральних секретарів й Інструкцію, Українська Центральноя Рада, вризнаючи, же Інструкція творить яраву основу для ревною законних агагаль українського народу, переходить до чергових справ». Я криду чаю ся до думки глибокоповажаного товариша Винниченка, що дана інструкція представляє собою оснєву. Ви бачите, що відношеня між нами і партією боїть ся, же реакція віде надхот далеко. Я бою ся, що коли не буде индикта інструкція, то реакція віде дальша. Бесідник заявляє, що його партія дуже цікавить ся українськими питанням і поглянухоті ся на М. Грушевського, наводит не докладні інформєвали до українському питанню Миллюкова у період першої Думи партією народної свободи тут у Києві. На закінченє своєї промови проф. Косицький каже, жеби український народ вризнавав і діляв у згоді зі всіма народами Росії — в такім разі партія віде з ним й обіщоє своє индїю піддержку.

Бесіду свою, переривави кілька разів іронічними сміхом андиторії, представник кадетів закінчує без ніяких знаків одобрєня присутних.

Гутман (жид. еон. н.) зажадав, жеби його партія виставила свій клич домагання національного територіальної автономії, за що інформували й сїудїє соціалісти, називаючи мислю-

мент зволить ухвалити: „Трактоване ті справи державний канцлером не відповідає поглядам парламенту“. (Дальші наради над Інтерпелляцією в понеділок).

Уряд німецького віцеканцлера.

Львів, 6 жовтня 1917.

„Berliner Tageblatt“ доносить, що на передвечірньому засіданні німецького парламенту прието предложение про утворення уряду державного віцеканцлера. Дотичне законне предложение установило нову організацію державних урядів а саме державний уряд для внутрішніх справ розділено на три окремі ресорти: для внутрішніх справ, для справ державного господарства і справ державної політики селянської. Державний секретар для справ державного господарства буде одночасно віцеканцлером, яким вже й іменоване д-ра Гельферіха.

Міністер обжалований про вряду держави.

Львів, 6 жовтня 1917.

Справа булшого французького міністра внутрішніх справ Мальві була вчера предметом вряду французької палати посів. Мальві обжаловано о се, що він оставив в зносинах з непристальною загравицею, особливо в Німеччиною, що для вдержання тих зносин вислав своїх агентів, між иншими Альєрєду, який відобрав собі жите у вивини, до Швайцарії, де відбувалися таємничі наради з агентами німецькими. Найтяжкі заміти проти Мальві видвигнув початковий редактор „Action Française“, Гюде, в своїм листі до президента републики Поанкаре. Основним змістом листа є обвинувачення Мальві в тім, що він від трьох дів виявляв Німеччині всі воєнні тайни французької републики.

З приводу згаданого листа неспазив в палаті посів Мальві інтерпелляцію, в домаганні, щобі йому дано можність оправдати ся. Мотивуючи своєю інтерпелляцією, бувший міністер внутрішніх справ відлякав ся на своєю діяльність від 1914 р., висказуючи своє переконанє, що він сповнив свій обовязок як слід.

Посольська дебата над інтерпелляцією обжалованого Мальві була коротка. Президент міністрів відчитав лист редактора Гюде, який кичить ся зазивом, щобі йому сула дна спроста свої заміти доказати: докази державної зради, якої допустив ся Мальві, є в його (Гюде) руках. Президент міністрів заявив, щобі ті докази були переведені вратягом найближших 24 годин, инаше Гюде буде строго покараний за своєю клевету. Палата посів прийла 389 голосами проти 3 чергу днаву в виславом довіря для правительства, а справу Мальві

лістичною. Одначе партія не відмовить ся від цього кланча. При помочи соціалізму вона бажає дати пролетаріатові національну культуру й приває за кожним народом право на самоозначенє, аж де відокремлення. Проти відокремлення України партія в принципі нічого не має, та в теперішній момент стоїть вє в зависимости від умов. Федерация партій розуміє як союз рівних. Автеномію повинно переводити ся ко строго-етнографічному принципу. Волю Установчих Зборів треба передіжити на дороге практичного здійсненя, але принципіально заявлю про автеномію. Признаючи медостачі інструкції у сльній суті, Гутман уважає її тільки звеном у ланцюгу й зупиняє ся на негативній її значіно. Результатом відкинення її був би розрив з демократією, а сей розрив скріпить прихильність й без того вже настрашенного горожанина до буржуазних партій, що дєдасть сили контр-революції. Тому інструкцію треба прийати як основу для дальшої боротьби.

Денне засіданє не сій промові закінчило ся. На вечірнім засіданні виступав ряд бесідників за і проти інструкції. Вискутамо відомлення Барновського, який берує із Петрограда й подає нові дані про від переговорів з правительством та вмєне віддавати ся провокації й не йти на розрив з Тимчасовим Правительством. Дубинський (жид. а. е. д. е. м.) визнає недопустимими дороги противників прийати інструкції. Шлях розриву всеко до небезпечної ізоляції від Тимчасового Правительства і від російської демократії.

Крижановський (укр. труд. п.) визнає, що інструкції прийати не можна. Коли ж правительство забжає жати на Україні Секретаріат, то трудова партія сьому не проти-влять ся. Рудницький (польськ. дем. центр.) вважає, що з недемократичним правительством йти на угоду не можна, одначе його треба ви-

передати комісії, яка розсвітжить темну аферу міністра, обжалованого за зраду власної держави.

Керенський гровить димісією.

ПЕТРОГРАД (П. Т. А.). Підчас нарад демократичної конференції прибув на неї президент міністра Керенський і в оголошеній промові вказав на небезпеку, що гровить чисто селянськочному кабінетові в області внутрішньої політики. Заявив, що уратувати Росію може тільки коаліційне правительство. Як би ухвалено протинанє, то Керенський піддасть ся тій ухвалі, але зажадає димісії, щобі не продажувати крім а правительства.

Поголоска

про утворенє українського коронного краю в Австрії.

Львів, 6 жовтня 1917.

„Österr. Morgenzeitung“ доносить з Відня під датою 4. с. м.:

„В політичних кругах багато займають ся пляном висенєя відношеня Українців до держави, який вининув в останнім часі. А саме плянуєт ся части Східної Галичини, в якій українське населенє творить більшість, відділити і залучити з Буковиною. В сьім випадку проває би очевидно дотеперішній німецький характер Буковини і не українськї національности, Німці, Жида й Ромуни, які довг голосували в німецьким бльоком, втратили би своє становище.“

На скільки справді такий плян обговорюєт ся в Відні, не можемо ствердити, бо в віденській пресі не знаходимо про се ніякої агадки („власна телеграма“ нинішньої „Gazet i Pogranic“, ніби то сєй плян появиє ся в віденській пресі, є хіба власною комбинацією редакції на есенні висше педанії звістки). За те стверджує, що український нарид підносить своє право голосударя не до часті, тільки до цілої Східної Галичини, та що се наше домаганє датуєт ся від 1848 року, отже не „вининувє в останнім часі“.

Пісередництво панн.

Львів, 26. вересня 1917.

„Österreich“ пише, що донесєне дивенника „Giornale d' Italia“, немов то пана предлежив антантою своє безпосереднє посередництво, в берлінських урядових кругах ше не потверджує. Одначе газета дістає в добре поінформованих кругах відомість, що те донесєне є правдиве.

„Morning Post“ доносить з Риму: Нова папська нота містить до воюючихсторін прось-

користати: цілий Секретаріат затвердить Рада, в 9 секретарів — правительство.

Порш (укр. с. д.) вносить порішити питає так, щоб не приймаючи інструкції, одначе стоючи на її ґрунті, розвивати дальше її основи. Бєсідник вредиядає резолюційну фракцію укр. с. д.

Панченко (укр. с. р.) заявляє про прилучєне фракції соц. рев. до резолюції с. д. з коправками: в 14 секретарів 9 посилаєт ся до затвердження правительства; в резолюції говорити ся, що інструкції не задовольняє не тільки Українців, але й національних меншостей.

Бойко (соц. фед.), Матушевський (лівник), Лукашевич (револ. фракція п. п. соц.) заявляють ся за прийняте інструкції.

Спис бесідників вчерняний. Засіданє відкладаєт ся на другий день рано для голосованя над резолюцією.

Засіданє 22. н. ст. серпня.

Засіданє почало ся в 11 год. перед пол. Проводив проф. М. Грушевський. Перед голосованєм над резолюцією виступав цілий ряд бесідників, головно представників фракцій в заявах в справі резолюції. В результаті від голосованя ставити ся резолюція українських с. д. з коправкою с. р. Текст резолюції прочитав М. Порш. За резолюцією голосувало 247 проти 36, здержало ся 70. По кількох заявах представників фракцій мочність ся читанє прийнятої резолюції укр. с. д. по точкам. В результаті переводять ся друге голосованє з коправками. За резолюцією голосувало 227 проти 6 членів Ради. Здержали ся від голосованя роз. соц.-дем., „Бунд“ і деякі Українці. Текст прийнятої резолюції поданий в „Ділі“ в 2. жовтня.

бу почати переговори же перед ногоєю змовою кампанією.

Швайцарські дивенники довідують ся, же еподівана нота антанту до пани буде відмова, так що всякі дальші мирові зусилля будуть даремними.

НОВИНКИ.

Львів, 6 жовтня 1917.

— Ялігарне засіданє Укр. Парл. Репрезентації, заповідженє першєю на 9. с. м., відбудеть ся аж 11. с. м. (четвер) в год. 9. рано. Здала ваєт ся, які є на деннім порядку, визнаєт ся всіх членів безуспішно зявти ся. — Прелимі.

— Засіданє секції товариства „Сільський Господар“ у Львові. В цілі обговорєня рескриптів п. к. намісництва — Красвої Централі для господарської відбудови Галичини в дні 24. вересня с. р. ч. 18293/II, якими призначено товариство „Сільський Господар“ виконуючим органом Централі відбудови краю при переведенні ацїї відбудови рілничтва у всіх його областях: просьтє Краєво господарське „Сільський Господар“ у Львові членів Секції: технічно-рілничної, годівельної, горюдничо-селянської, селянської і для годівлі дробу на засіданє, яке відбудеть ся в пятинице дні 12. жовтня с. р. в год. 9. перед полуднем в кімнаті Товариства. Єповідка отєя становить терезом запрошеня для членів названих секцій Товариства.

— Перемиський епископ д-р Йованко Нецилєвський вїзидить з Перемисля в суботу 6. жовтня с. р. на цілий тиждень.

— Поворот вношого Суду прєсвого до Львова. На днях вернули окремих поїздєв до Львова в родинанє урядника писавого Суду прєсвого і державної надпрокуратєрї в числі 489 осіб. Дня 5. с. м. почало ся вже увідованє писавого Суду прєсвого у Львові.

— Американські Українці для українських зволєнців Галичини, Буковини, Волинї й Поділі: „Утро Росії“ в 2. н. ст. вересня у телеграмі: Київ вєвідомляє: На імє М. Грушевського як прєсідателя Централі Радн одержано 180 тисяч із Нью Йорку від Українців в Америці для українських втїкачів із Галичини, Буковини, Волинї й Поділі. Справа прижати жертви вимєкада була тертє—згадаєти написи про „трийху сибіриків“, що орувчачо ишли у нові Кєвєського у Державній Конференції. Була мовна не-необхїдність утворєня комісії для вивірїрки жєрєла жертви, але війкї рєзюванє на подбє: існуванї Мала Рада вважєла вимєше свого дє-стоїнства й приймла жертву. — Ф. К.

— Відповідь на Інтерпелляцію в справі вїкєвнїк відвустєв. Міністер красвої оборони на засіданні Палати посів дня 4. с. м. відповідав на ін-терпелляцію пос. Цегельського в справі відвустєв для оповченнїв, уродженнх в рр. 1865 і 1866. Міністер заявляє, же відвустєк диваво по змові скоро, а всякі проволочки були сврчичнені тільки довшим поступованєм з виваду промїєно відвустєк до тісїйшої воєнної області.

— Духовна семінарія у Львові, як нас офіціально інформують, в сїм шкільнім рєші будє отворєна з огляду на виврєвнїтї труднїстє аж в днєм 1. н. ст. падохєтє. Того днєа маєт ьонтємї зявти ся в семінарії, влосмрєтєрї у вє-снєу одєжу. Внєснє в університетї і іспнтї назначєні на перші днї падохєтєа.

— Вєукраїнський агрєномїчно-єконємічний вїд „Кєвєська Мьєсль“ в 30. н. ст. серєвнї позі-вємляє: При Генєралнім Секретарїатї для земє-ннх справ утворєв ся оргєнізаційний комбє-дєа скликаєя першого вєсукраїнського агрє-мїчно-єконємічного вїду. Цїль вїду є пра-гєтованє до порішєня агрєрної реформнє на Укрє-їні, освітєнє її з сільсько голєсударськєй тєжє-погляду й виврєбєнє алимє наступнїмнє в зє-вєку з реформою. Зїад нас бутї скликаний у вє-рєснє. — Ф. К.

— Знає інновєрації „Сєає-у“. В члєі в 4. с. в. приноситє знає „Сєає“ стєгономїчськє корєспє-дєннїє п. н. „Na Ukraine“, в якій знаходнємо між ин. отсі „інформєції“: Пншучи про вїборє-ноє міськєї раднє в Кєвєі, корєспєндєнт в 25 вє-рєннх українського сєціалїстичного бльоку рєблїє „25 вєсудєлієв рєволуційнєх“, в чєго звїд, же „з української національної мїєтнє не першєй дє-внї одніє кандидат“, тільки „кєвєє сєціалїстє-рєволуційнєрїє прижєнєтє єш до Русїнїя“. „У-новїшнї“ таким спосєбєм рєдннх Українїя, корєспєндєнт обурюєтє ся, що „Україніє мнєє чє-сєльської сьєбєстнї“ (в дїяльностї є вона другє-що-до чєсла групою раднє) жєдєтє для сєбє-мїєсьє в управнї. Нє вгладє корєспєндєнт тєжє, же другим вєступнїком прєсїдєтєлє вїбєрєннї Українєць Дєнтро Антоновїч. — Пншучи далє про Українєць Генєралнім Секретарїат, корєспє-дєнт інформє, же Внннчєннє, сє „до рєвє-сїєл рєдїрєднїє пїєсарз рєвєлїє“. — Пншєтє, вєдєжє польськїє суспїлєностї українськєє сьєла Укрє-

